

Bức ảnh lưu niệm chung của các Ái Hữu Công Chính Sài Gòn - Cần Thơ

CHÀO VIỆT NAM!

*BẢN DỊCH TIẾNG VIỆT CA
TỪ BÀI BONJOUR VIET NAM
CỦA MARC LAVOINE
PHẠM QUỲNH ANH TRÌNH BÀY*

Xin kể tôi nghe về cái tên xa lạ và
khó phát âm này,
Tôi đã mang theo từ thuở vào đời.
Xin kể tôi nghe về quần thể xa
xưa ấy,
Về đôi mắt xé, ch,

Chúng nói rõ hơn tôi những gì
Người chưa nói hết.
Tôi chỉ biết về Người qua hình
ảnh chiến tranh
Trên phim của Coppola, những
chiếc trực thăng rú gầm giận dữ...

Rồi một ngày tôi sẽ về nơi đó,
Nói lời chào hồn sông núi thên
thang;
Rồi một ngày tôi sẽ về nơi đó,
Nói lời chào đất nước Việt Nam!

Xin kể tôi nghe về màu da, sắc
tóc,
Về đôi bàn chân nhỏ,
Đã có cùng tôi từ thuở chào đời...
Xin kể tôi nghe mái nhà, con
đường của Người

Và kể tôi nghe về nơi xa lạ đó,
Người ơi!
Những phiến chợ nổi trên sông,
Bồng bênh chiếc thuyền tam
bản...
Tôi chỉ biết đất nước tôi qua hình
ảnh chiến tranh
Trên phim của Coppola, những
chiếc trực thăng rú gầm giận dữ...

Rồi một ngày tôi sẽ về nơi đó,
Nói lời chào thân thiết hồn tôi;
Rồi một ngày tôi sẽ về nơi đó,
Nói lời chào thương mến Việt
Nam...

Tôi tìm thấy những người Cha,
từ nơi miếu đền, tượng Phật (*)
Tôi nhìn thấy những người Mẹ,
qua hình ảnh người đàn bà

Cúi mình trên ruộng lúa nương
dâu.
Trong lời kinh nguyện, trong ánh
sáng nhiệm màu,

Tôi gặp lại anh em,
Lay động hồn tôi,
Ôi đất mẹ linh thiêng,
Ôi cội nguồn tìm được!

Rồi một ngày tôi sẽ về nơi đó,
Nói lời chào tha thiết hồn tôi;
Rồi một ngày tôi sẽ về nơi đó,
Nói lời chào thương quá Việt
Nam ơi!

LÊ CÔNG MINH
Phỏng dịch

(*) Câu này Marc Lavoine viết khó
hiểu, mỗi người có cách hiểu khác
nhau. Tôi đoán ý tác giả như thế
này: Qua cuộc chiến tranh tàn khốc,
những người đàn ông đã chết quá
nhiều; nên chỉ tìm thấy hình bóng nơi
những chỗ thờ phượng.